

﴿ نکوهش اصفهان پس از ستایش ﴾

« دیروز شعر - امروز شر »

همان اصفهان که دیروز در شماره دوم ارمغان بقیان شعر
در طی یک چگامه فرزندان باستان اورا که نماینده عظمت و مظاهر
بزرگواری دنیا بودند بایک عالم افتخار نام بر دیم .
همان اصفهان که صفحات تاریخ کهنه بشخاوت - شجاعت -
فراست بزرگواری - شعر ادب - ایران مداری مشعشع و روشن است .
همان اصفهان : امروز در زیر کابوس خرافات فاقد الحسن
و در مقابل سیل اوهام خراب بینان است .

آری برای قنای یک ملت و هلاک یک مملکت بحکم تجریبه
جز فساد اخلاق مرضی وجود ندارد . هر ملتی که بالاخلاق حسن
و احساسات پاک آشنا است از زوال ییگانه و از ذلت دور است .
بر عکس هر ملتی که بافساد اخلاق و احساسات تیره توام
است از سعادت و استقلال طاق و با ذات و اضمیحلال جفت است .
باری سیل فساد اخلاق که از سرچشمه اوهام و خرافات
همواره جوشش میکند چنان برای خرابی بینان اصفهان طغیان نموده
که تاریخ بشریت نظر آنرا کمتر نشان میدهد .

اصفهان : در ظلمت فساد اخلاق در قرن منور جهان ندانسته
در فاصله بینج شش سال سه مذهب عوض نموده یعنی اول بقیان
دوم آتش پرست سیم (آردچی پرست) یا دستاس پرست شده .
آیا این کوس رسوائی اصفهان را برس بازار جهان کدام کس میزند !

فقط یک مشت شیاد و یک دسته مفت خوار دشمن اسلام و خصم ملیت ایران که هر روز در طبیور اوهام نهمه‌نو زیاد کرده و عوام کا الانعام را آلت اجرای مقاصد شهوت پرستانه خویش مینمایند.

عجباً ملتی که هنوز بني اسرائیل را بواسطه گوساله پرستی شمات میکنند خود بدرجۀ (ریش گاو است) (۱) که یک نزد راز ریش را سالها در یک سقا خانه قبله قرار داده و پیرامنش بطوف اشتغال ورزیده و بس از مردن علی رغم تمام شرایع و ادبان اورا دفن و کفن مینمایند.

اسفاً روحانی نمایان شریعت غراء مقدسی که اصول دیانت آنان معجزه را به پیغمبر ان مرسل انحصر داده و کرامت را در اولیا و اوصیا حصر فرموده برای انجام اغراض نفسانه، خویش یک دخمه

نفر از ملاهای بهود است و بحکم حدس صائب دخمه یک نفر از اتباع خلفاء عباسی است که در اصفهان سمت ولایت و حکمرانی داشته، نخست زاده امامش خوانده سپس در فاصله دو سه ماه پیجهز اور کور وده هزار شل و صدهزار فالج وغیره را برخلاف حسن بمعجزه او شفا می بخشند.

کی دانستم اهل صفاها کورند ما آنهم سرمه کن صفاها خیزد در نتیجه این معجزات که نظیر آن از قبور و مشاهد پیغمبر اکرم وائمه‌هدی علیهم السلام دیده نشده و یک آتش پرستی مخصوص یعنی (چراغان) شبانه روزی در ظرف یک ماه چندین میلیون نفت و شمع و قد و

شکر و چای روس و انگلیس را مصرف نموده . پس از ریختن بسی خون بیگناه و بیاد رفتن اعراض و نوامپس بسیاری ساده لوحان « متولی باشی استفاده چی » را قادر ساخت که ده روزه بتجهیز از من شمع و مبلغ هنکفتی پارچه و طلا و تقره مسکوک و غیره مسکوک تصاحب نماید .

آیا در این میانه فائمه عوام بیچاره چه بود !!!
الله، کو روز روشن شمع کافوری نهد

زود باشد کش شب ررغن نماند در چراغ
و آ اقتضا حا : که امرز دیگر « اردچی » یا دستاس شروع
بعجزه کرده و تور کرم شهوت را نان دزدبارای آرد کردن استیخوان
نوده ملت با سیل خرافات این آسیا را بحرکت آورده .

چشم بازو گوش بازو این عمدی حیرتم از چشم بندی خدا
البته مردمان منور الفکر و دانشمند راست که در اصفهان و
و سایر جاهای بنام اسلامیت و ابرانیت با آب موعظه و اندرز آتش
این مصائب را خاموش کنند .

و مخصوصاً ادبی و شعرا که همواره ذمہ دار خواموش کردن
آتش اینکو نه خرافات بوده و هستند در این موقع هم برای انجام
وظیفه باید قیام نمایند .

چنانچه خواجه شیرازی در نکوهش شیخی که هنگام نماز گرهاش
شرط متابعت او را به جای می آورده و حرکات تعلیمی یک حیوان
بی عقل را کرامت برای خود می خواند .

چنین میفرماید

صوفی نهاد دام وسر حقه باز کرد آغاز مکر بافلک حقه باز کرد
 بازی چرخ بشکندش یاضه در کلاه زیرا که عرض شعبدۀ بالهل راز کرد
 فردا که پیشگاه حقیقت شود پدید شرمنده رهروی که عمل بر مجاز کرد
 ای کلک خوش خرام کجامیر وی ایست غرمه مشو که اگر به عابد نهاد کرد
 واکنون هم در اصفهان یک ادیب دانشمند آقای « مکرم » حبیب
 آبادی بازبان مخصوص ادبی و سبک تازه که با گوش عوام آشنا وهم
 جالب نظر خواص است زبان تنقید و نکوهش بر شیادان گشوده در
 بیداری عوام از هیچ گونه فداکاری مضایقه نکرده است .
 ما این ادیب شجاع فداکار را تبریک و تهنیت گفته و همواره
 از وظیفه تشویق و ترغیب او کوتاهی خواهیم کرد . و در نمرات
 آنیه از اشعار شیرین او برای قارئین و ادبای محترم ارمغان
 خواهیم فرستاد .

اخیر آشنیده ایم یکنفر آخوند که برادرزاده اش ردبقر آن نوشته
 و پسر ارشدش بازمایه رشوه و حکم فروشی همه شب را به و لعب
 و فاحشه بروز میرساند طرفیت با یک نفر ادیب وظیفه شناس را
 پیشه کرده و عوام بیچاره را بقتل او تشویق و ترغیب نموده است .
 مابنام ادبیات و پاس احترام ادباء از پیشگاه حکومت جلیله و علمای
 اعلام اصفهان خواهش میکنیم که محض حفظ ناموس اسلام و وطن
 از این حرکات جلو گیری فرموده بدورة بزرگی و بسته برستی اصفهان
 خاتمه دهد و از تمام شعر ادبی مملکت خواهش میکنیم که با آقای
 مکرم همدردی و همراهی پیشه ساخته نگذارند لگد کوب بای
 اغراض گردد . (وحید)